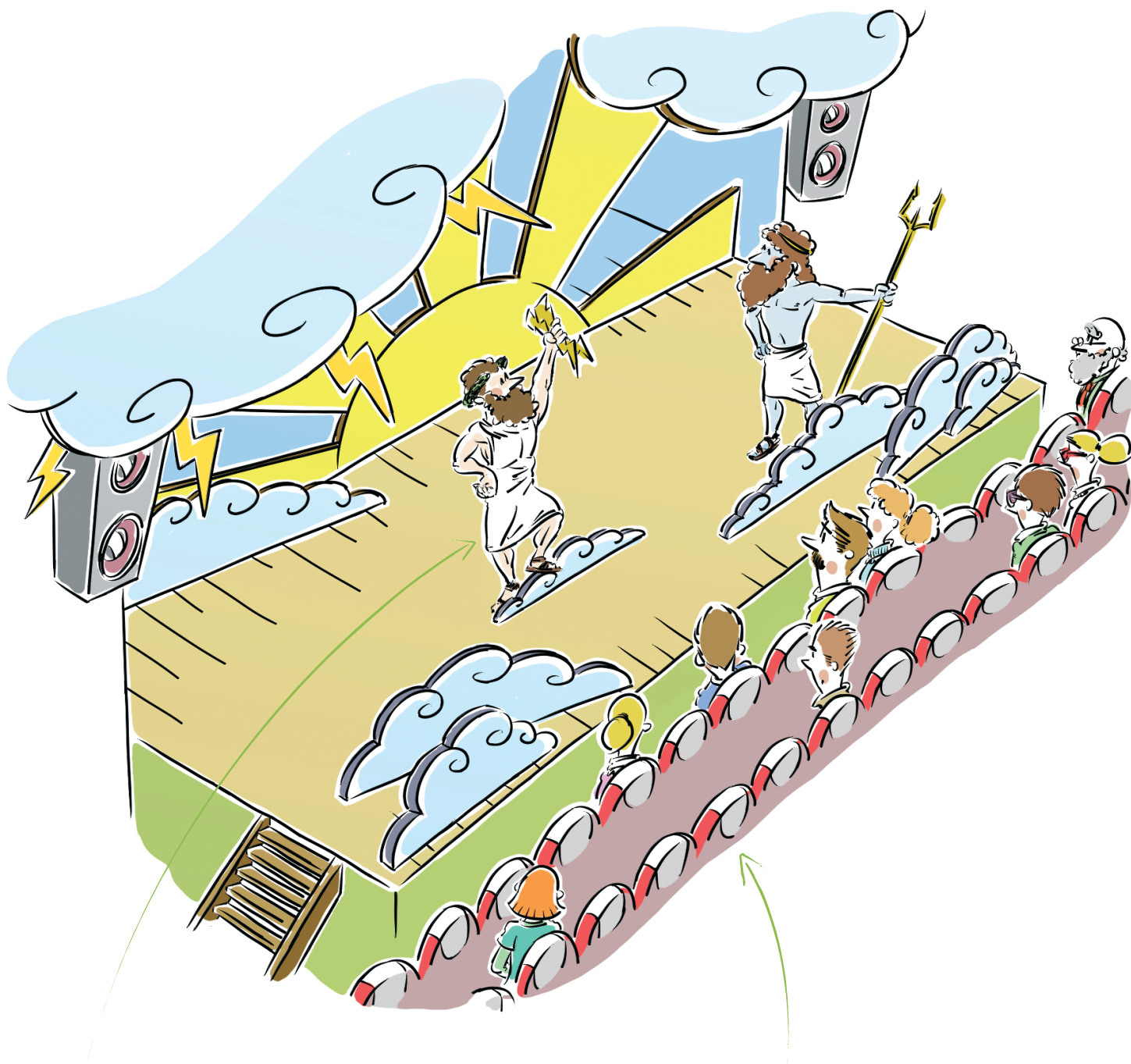

Główna część zdania nazywająca czynność, proces, stan lub właściwość podmiotu. Obecność orzeczenia decyduje o tym, że dane wypowiedzenie jest zdaniem.

Aktorzy wcielili się w role bogów greckich.

orzeczenie czasownikowe

Może być wyrażone osobową formą czasownika oraz formami nieosobowymi zakończonymi na *-no*, *-to* lub mającymi postać 3. os. lp. z zaimkiem zwrotnym *się*, a także czasownikami niewłaściwymi. Do orzeczeń czasownikowych zalicza się orzeczenia wyrażone formami strony biernej, czasu przyszłego złożonego i trybu rozkazującego.

Widownia była prawie pusta.

orzeczenie imienne

Składa się z łącznika i orzecznika. Funkcję łącznika pełnią najczęściej osobowe formy czasowników: *być*, *zostać*, *stać się* lub *wydawać się*. Orzecznik może być wyrażony rzeczownikiem, przymiotnikiem, zaimkiem, liczebnikiem porządkowym, przysłówkiem lub wyrażeniem przyimkowym.